

Η ΠΥΛΗ ΤΟΥ ΣΕΡΑΣΚΕΡΑΤΟΥ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

στικῶν. Καὶ τοῦτο εἶναι ἀπομίμησις ἐλουσία.

Ἀπομίμησις παθητικὴ ἄνευ μεσολαμβάνσεως τοῦ γενεϊκοῦ συστήματος. Μεταξὺ τῶν θηλαστικῶν ἡ Ἐρμυλίνη ἢ Λευκοίχτις ἔχει διπλὴν τριχόσιν κατὰ τὸ θέρος εἶναι φαιὰ καὶ οὕτω προσομοιάζει εὐκόλως τῷ χρωματισμῷ τοῦ ἐδάφους, κατὰ δὲ τὸν χειμῶνα καθίσταται λευκὴ δυσκόλως διακρινομένη ἀνὰ μέσῳ τῶν χιόνων. Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι παραλλαγή τις παραμένῃ λευκὴ καὶ κατὰ τὸ θέρος· αὕτη μὴ δυναμένη ἀπαρτῆρητος νὰ πλησιάσῃ πρὸς τὰ μικρὰ τροχίτικὰ, δι' ὧν τρέφεται, θὰ εὕρῃ τὸν θάνατον ταχύτατα ἐκ τῆς πείνης.

Ταῦτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τι πτηνόν, τὸν λαγόποδα, ὅστις κατὰ τὸ θέρος κεχρωματισμένος ὡς οἱ λίθοι ἐν οἷς ἐνδιαιτᾶται καὶ τὸν χειμῶνα κατὰλευκος ἐν τῷ μέσῳ τῶν χιόνων, διαφεύγει τοὺς ὄξει; ὄχους τῶν ἀρπυκτικῶν πτηνῶν, ὅπερ δὲν θὰ κατώρθου ἄνευ τῆς μεταβολῆς ταύτης τοῦ χρωματισμοῦ.

Καὶ ἕτερα ζῶα τῶν βορείων κλιμάτων καὶ τῶν Ἀλπεων, ἡ πολιτικὴ ἀλώπηξ καὶ ὁ παραλίσιων λαγῶς μεταβάλλουσι χρωματισμοὺς κατὰ τὰς ὥρας τοῦ ἔτους.

Ἀπομίμησις καθ' ἡλικίας τινός. Αἱ κάμποι τῶν λεπιδοπτερίων ἢ ψυχῶν μεταμορφοῦνται εἰς χρυσαλλίδας, μορφῆς ἀκινήτους, καὶ ἐν τῇ κατα-

στάσει ταύτῃ διάγουσιν ἐπὶ μακρὸν χρόνον μέχρι τῆς εἰς τέλειον ἔντομον ἢ ψυχὴν μεταμορφώσεως αὐτῶν, ἐκτεθειμένοι εἰς παντοίους κινδύνους, ἰδίως δὲ εἰς τὰ ῥάμφη τῶν πτηνῶν. Μεταμορφούμενοι λοιπὸν λαμβάνουσιν ἐξωτερικῶς χρωματισμὸν ὅμοιον μετὰ τῶν ἀντικειμένων, ἐφ' ὧν μένουσιν ὑπνώττουται, πράσινον ἂν ἐπὶ φύλλων κεῖνται, λευκὸν ἂν ἐπὶ τοίχων, κιτρινωπὸν ἂν ἐπὶ σανίδων.

Ἀπομίμησις διαρκής. Τῆς διαρκοῦς ἀπομιμήσεως τὰ γεγονότα εἶναι τὰ γνωστότερα καὶ τὰ πολυαριθμότερα.

Δίπτερά τινα ἔντομα ἔχουσιν ἀνάγκη νὰ τοποθετήσωσι τὰ ὠὰ των ἐν ταῖς φωλεαῖς τῶν σφηκῶν, ἵνα αἱ ἐκ τῶν ὠῶν ἐκκολαφθίσμενοι σαρκοφάγοι σχαδόνες μὴ νύμφαι αὐτῶν καταράγῃσι τὰ τέκνα τῶν περὶ οὐδ' ἴσχυον ὅμως σπέρων. Ὅπως λοιπὸν διαφύγῃσι τὴν προσοχὴν τῶν σφηκῶν προσφύλασσουσιν τὰς φωλεὰς ἐκ τοιαύτης ἐπιδρομῆς, ἥς τινος τ' ἀποτελέσματα δὲν ἀγνοοῦσι, τὰ δίπτερα μεταμφιένονται οὕτως ὥστε προσομοιάζουσιν ἀκριβῶς πρὸς τὸ ἔντομον, ἐν τῇ φωλεῇ τοῦ ὁποίου λάθρα εἰσάγουσι τὸ ὠὸν αὐτῶν.

Ἐντὸς τῶν δασῶν τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς ἵπτανται ἀναριθμητοὶ ψυχαὶ τῆς ὁμοιογενείας τῶν Ἐλκονιδῶν, ἃς οὐδόλως προσβάλλουσι τὰ πτηνὰ, διότι ἀπόζουσιν ὁσμὴν στυφοῶν